

EL SEMBRADOR SORTÍ A SEMBRAR (4)

Després de la glosa per la festa del triomf de Maria, la seva Assumpció, cal continuar actualitzant i concretant la missió del sembrador de l'Evangeli, atenent els fets que manifesten situacions i desigs de les persones.

Quarta consideració: la necessitat de salvació. En un moment o altre de la vida se'ns plantegen les preguntes sobre el «després» de la vida humana, però també sobre el sentit de la vida «ara i aquí», sobre la solució de la vida, que anomenem salvació.

Alhora, ens pot semblar que nosaltres ja tenim «la solució de la pròpia vida». Aquesta convicció i il·lusió pot esdevenir un engany, perquè es viuen moltes experiències i fets que mostren no tenir aquesta «solució de la pròpia vida».

Hi ha necessitat d'un Salvador? Llavors que cal sembrar:

- Ajudar a desmuntar aquelles seguretats en què aparentment es basa la nostra vida, i que de fet no asseguren res. No puc assegurar per mi mateix la vida amb plenitud i per sempre, ni cap persona i mitjà humà la pot assegurar.
- Redescobrir el sentit del pecat. Ruptura de la comunió amb els altres, amb el món (entorn), amb mi mateix i amb Déu, i, per tant, necessitat de salvació.
- Experiència del perdó de Déu per mitjà de l'Església.

Cinquena consideració: la preocupació –l'obsessió– per la salut, per un cos «top model». La salut és avui la primera preocupació de les persones. La pregunta, doncs, és si la fe té quelcom a veure amb la salut plena de les persones. S'entén salut com a possibilitat de viure d'una manera saludable.

Llavors que cal sembrar:

- La necessitat de la salut espiritual, que amb la del cos forma una profunda unitat.
- Ajudar sempre a fer que la relació amb Déu sigui sana, perquè potser no tota relació amb Déu ha estat i és sana.
- Presentació del veritable Déu de Jesús, perquè els

sentiments religiosos de les persones no es facin ídols a la seva mida, o es canalitzin aquests sentiments amb pràctiques pseudo-religioses poc dignes.

- Per viure sanament cal afrontar de manera sana les grans qüestions de l'existència. La persona ha de saber donar un sentit últim a la seva vida.
- Recuperar el sentit positiu de la moral cristiana, de les grans actituds morals.
- Autoestima (acceptació cordial positiva d'un mateix). El problema de moltes persones no és que no estimin Déu o els altres; el problema és que no s'estimen a si mateixes. I qui no s'estima a si mateix difícilment estimarà els altres.
- Unificar la vida des de l'amor. La força terapèutica de l'amor: l'amor guareix i salva.

Sisena consideració: desig de Déu, d'experiència del sagrat, però sense vinculació a la institució religiosa.

Llavors que cal sembrar:

- Ajudar a descobrir que la persona és religiosa perquè cerca amor, felicitat, bellesa... en Déu. Cal educar la dimensió religiosa.
- Saber valorar els aspectes positius de la religiositat de la persona i ajudar a entroncar-la amb l'experiència de Jesús, el Crist.
- Oferir unes celebracions que siguin experiència de Crist Salvador, que siguin evangelitzadores.
- Valorar les festes socials-religioses, familiars-religioses... perquè puguin ser espai de vivència comunitària de la fe cristiana. Centrament del missatge en Crist i l'Evangeli. Ajudar a descobrir la importància de la comunitat –parroquia– en comunió amb les altres comunitats cristianes perquè ens ofereixen el Crist, la possibilitat de viure la fe i oferir-la, i ens uneixen a la llarga anella que ens portaria fins al Crist i als apòstols.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE VINTÈ DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre d'Isaïes 1, 6-7

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meva salvació, i de revelar-se la meva bondat. Els estrangers que s'han adherit al senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meva aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meva casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 11, 13-15, 29-32

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 15, 21-28

En aquell temps, Jesús es retirà a regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meva filla està endimoniada». Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada; només fa que seguir-vos i cridar». Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel». Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me». Jesús li respon: «No està bé prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells». Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos». Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols». I a l'instant es posà bona la seva filla.

Edita: Delegació de Mitjans de Comunicació Social del BISBAT DE GIRONA
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
mitjanscom@bisbatgirona.cat
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

 facebook.com/bisbatdegirona
 [@bisbatgirona](https://twitter.com/bisbatgirona)
 Bisbat de Girona

GUSPIRES D'EVANGELI

«Els cadells també mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos»

Per a nosaltres, la dita de la cananea és enrevessada, però molt comprensible en l'àmbit religiós entre jueus (amos) i pagans (gossos). Com a jueu, Jesús es deixa passar la mà per la cara per aquesta dona pagana. Com a Senyor i Messies, se'n compadeix i exalta la seva fe. El fet que Jesús es trobi en territori pagà ja suposa haver trencat les fronteres i haver fet fi de les prescripcions religioses.

En el món de les religions s'hi generen fàcilment líders i amos que necessiten subjectes addictes i menes de cadells. En el món de la fe, aquella que arriba a fer creure en Déu i en tota persona humana a la vegada, hi ha compassió, perdó i vida.

Josep Frigola i Ribas

SALM 66

R. Que us lloïn les nacions. Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, que ens faci veure la claror de la seva mirada.

La terra coneixerà els vostres designis, i tots els pobles veuran la salvació.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig.

Vós regiu el món amb justícia, regiu les nacions amb rectitud i guieu els pobles de la terra.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora. Que Déu ens beneeixi, i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

Avui, diumenge 20 d'agost, és la festa de sant Bernat de Claravall (1090-1153). La vida d'aquest doctor de l'Església, fundador de Cister i renovador de la vida monàstica, és prou coneguda, i la seva influència en la història de l'Església, indiscutible i molt apreciada. La seva presència a la nostra Diòcesi no és gaire estesa, i més aviat podríem dir que és escassa. Però és molt significativa i ve de lluny. El retaule de la Mare de Déu de l'església romànica de la parròquia de Canapost (Baix Empordà) n'és un exemple. És una de les peces més importants que es poden visitar al Saló del Tron del Museu d'Art de Girona, juntament amb altres obres pictòriques del gòtic català del segle XV. L'autoria s'atribueix a l'anomenat Mestre de Canapost, la identitat del qual resta desconeguda.

El tema central del retaule de la Verge de la Llet de Canapost, tal com es coneix popularment l'obra, és la figura de la Verge alletant el Fill; una imatge singular però força present –si bé amb variacions al llarg del temps– en la iconografia cristiana a partir del segle XI. És a la part dreta del retaule on apareixen dues escenes amb la imatge de sant Bernat. Se'l representa vestit amb l'hàbit, juntament amb el bàcul abacial i un llibre que ens remet sens dubte a la seva consideració de doctor de l'Església. Cal dir que la presència de Bernat en un retaule dedicat a la Verge no hauria de resultar-nos estranya si ens atenim a la importància que va tenir la Mare de Déu en els seus escrits, homilies i entre les seves preferències devocionals. Mostra d'això la trobem en l'escena superior: mentre resa agenollat davant de la imatge de la Verge amb el nen, un raig de llet surt del pit de Maria. Es tracta d'un episodi –el de la lactació de Sant Bernat–, que vol posar de relleu la vessant més universal de la maternitat de la Mare de Jesús.

El trobem també a Olot, en una capella que es troba al faldar de Sant Francesc, al final del carrer que porta el nom del fundador de l'orde cistercenc. La primera notícia que se'n té és del 1703. També a Osor, pertanyent al Bisbat de Vic però actualment amb cura pastoral des del Bisbat de Girona, hi ha la capella –molt notable, artísticament– del mas Sobirà, a la parròquia de Santa Creu d'Horta, on es venera el sant.

Bernat de Claravall

que es venera a la seva de Sant Esteve d'Olot

capella de la parròquia bisbat de Girona

Si al peu del Montanaco capella us han donat: *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

Per estimar amb frança us ofereix el seu fill: *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

De Cister sou esperança, hi porteu vostre ramat, doneu a tothom fermança, a l'Orde prosperitat. *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

Brillant vostra ensenyança pels monjos i dignitate doneu a tothom temperança afrontant les malvestats. *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

Maria amb confiança, fretuós d'amor diví, perquè sigui l'allegra amb Ell que ens redimí. Un únic Déu com roca rebem la diversitat: *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

Ara a vós us pertoca veillar per el veïnats: *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

V. Vis que sou batallader i valent. R. Ajudau-nos en la lluita contra el mal. *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

Dieu Pare, feu que siguem capaços de transmetre als altres el nostre amor filial vers vós i els germans, seguint l'exemple del vostre servent sant Bernat, un ho demanem per intercessió del vostre Fill, encarnat de la clemència, petona i dolça Verge Maria, i amb l'ajuda del vostre Esperit, aï de vida. *Protegiu qui us invocau lloat pare sant Bernat.*

Goigs de sant Bernat de Claravall de la capella que té dedicada a Olot

Part del retaule de la Mare de Déu de Canapost (Museu d'Art de Girona)

És difícil trobar altres representacions de Bernat de Claravall a la nostra Diòcesi, ja sigui en la toponímia o en la dedicació d'esglésies, ermites i parròquies. Però sí que ens ha deixat una presència i un testimoni de primer ordre les darreres dècades: la comunitat cistercenc de Solius, que enguany ha celebrat els cinquanta anys des de la seva fundació. Sense oblidar la presència històrica de les *bernardes*, a l'antic monestir de Sant Feliu de Cadins, prop de Cabanes, a l'Alt Empordà. Les monges cistercencques s'hi establiren ja el 1160. Al segle XV es traslladaren al Mercadal de Girona, i a mitjan segle XX, a Salt, i finalment a Sant Gregori fins el 2004. **MC**

«El nostre cor és el terreny sobre el qual cau la llavor de la Paraula»

«A la paràbola de Mateu 13, 1-23, Jesús és el sembrador és Jesús. Amb aquesta imatge, Ell es presenta com un que no s'imposa, sinó que es proposa; no ens atrau conquistant-nos, sinó donant-se: tira la llavor. Ell escampa amb paciència i generositat la seva Paraula, que no és una gàbia o una trampa, sinó una llavor que pot donar fruit. I com pot donar fruit? Si nosaltres l'acollim. Per això la paràbola es refereix sobretot a nosaltres: parla del terreny més que del sembrador. Jesús efectua una radiografia espiritual del nostre cor, que es el terreny sobre el qual cau la llavor de la Paraula. El nostre cor, com un terreny, pot ser bo i aleshores la Paraula dóna fruit –i molt– però pot ser també dur, impermeable. Això passa quan sentim la Paraula, però ens és indiferent, no entra.

Però hi ha dos terrenys intermedis. El primer, diu Jesús, és el pedregós, on no hi ha molta terra, de manera que la llavor germina però no aconsegueix arrelar-se. Així és el cor superficial, que acull el Senyor, vol resar, estimar i donar testimoni, però no persevera, es cansa. És un cor sense profunditat, on l'amor és inconstant i passatger. I després hi ha el terreny espinós, ple d'esbarzers que asfíxien les plantes bones. Què representen aquests esbarzers? La preocupació del món i la seducció de la riquesa. Si cultivem aquests esbarzers, asfíxiem el creixement de Déu en nosaltres».

Fragment extret de l'oració de l'Àngelus a la plaça de Sant Pere del Vaticà. 16 de juliol de 2017

AGENDA

— DILLUNS, 21 D'AGOST

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda a l'església del Sagrat Cor de Girona. Adoració al Santíssim, meditació, confessions.

— DIMARTS, 22 D'AGOST

Pregària per les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona. Tots els dimarts del mes.

— DISSABTE, 26 D'AGOST

Festa de Santa Teresa de Jesús Jornet a Palafrugell. A les 11 del matí el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia en la festa de la santa fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

— DIUMENGE, 27 D'AGOST

Visita Pastoral a la parròquia de Sant Bartomeu del Mallol. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat de l'Alt Fluvià. A les 12 del migdia presidirà la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Bartomeu del Mallol, i en finalitzar es reunirà amb els feligresos.

Romeria de la parròquia de Vilanant al santuari de la Mare de Déu del Mont.

CONFIRMACIONS

SANTORAL I LECTURES

Diumenge vintè de durant, 20 d'agost de 2017. St. Bernat de Claravall, abat i reformador del Cister, doctor de l'Església (+ 1153). Comunitat a Solius. **Lectures:** Is 56, 1.6-7 / Sl 66 / Rm 11, 13-15.29-32 / Mt 15, 21-28.

Dilluns, 21. Sts. Bonós i Maximilià, copatrons de Blanes. St. Privat, bisbe de Menton (França), màrtir, titular de Sant Privat de Bas. St. Pius X, Papa (+ 1914). **Lectures:** Jt 2, 11-19 / Sl 105 / Mt 19, 16-22.

Dimarts, 22. La Mare de Déu, Reina de la Pau (Maria Reina). **Lectures:** Jt 6, 11-24a / Sl 84 / Mt 19, 23-30.

Dimecres, 23. Sta. Rosa de Lima, donzella dominicana (+ 1716), primera santa americana. Patrona de les floristes. **Lectures:** Jt 9, 6-15 / Sl 20 / Mt 20, 1-16.

Dijous 24. St. Bartomeu, apòstol. Patró dels enquadernadors i basters. **Lectures:** Ap 21, 9b-14 / Sl 144 / Jo 1, 45-51.

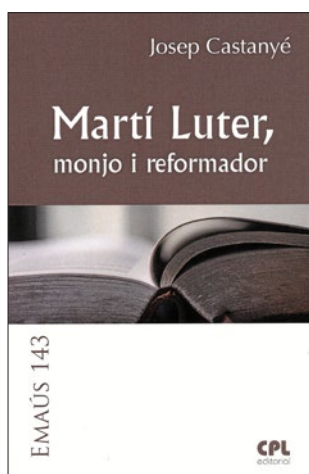
Divendres 25. St. Genís d'Arles, màrtir (+ 330). St. Lluís, rei de França (+ 1214). St. Josep de Calassanç, prevere fundador dels escolapis (+ 1648). **Lectures:** Rt 1, 1.3-6.14b-16.22 / Sl 145 / Mt 22, 34-40.

Dissabte, 26. Santa Teresa de Jesús Jornet, fundadora de les Germanes dels Ancians Desemparats (+ 1897), amb comunitats a Banyoles i Palafrugell. Aniversari de la mort de Mn. Joaquim Masmitjà, rector d'Olot i fundador de les Missioneres del Cor de Maria. **Lectures:** Rt 2, 1.3.8-11; 4, 13-17 / Sl 127 / Mt 23, 1-12.

LITÚRGIA DE LES HORES: IV setmana del Salteri.

APUNTS

«Martí Luter, monjo i reformador»

En l'any en què es commemoren els 500 anys de l'inici de la Reforma, són nombroses les publicacions que es fan ressò de la història del protestantisme. A tots ens cal conèixer millor una figura que ha marcat profundament la història de les Esglésies cristianes. Josep Castanyé, capellà de la Diòcesi de Vic i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, ha escrit aquest llibre que publica el Centre de Pastoral Litúrgica, amb el qual ens aproxima amb molt de rigor al pensament i a la vida de Luter.

900 anys de la dedicació de la parròquia de Begudà

Aquest mes de juliol s'han celebrat els 900 anys de la dedicació de la parròquia de Santa Eulàlia de Begudà (Sant Joan les Fonts), amb una Missa presidida pel bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, juntament amb diverses activitats, com l'audició de sardanes, la participació de gegants, capgrossos i grallers i la presentació d'un llibre sobre Begudà. L'església, que data del segle XII, va ser consagrada l'any 1118 per l'aleshores bisbe de Girona, Berenguer Dalmau.

